

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

40. Georgivs Bauarus à ciue Passauienti simul equum & dolium vini emit, vtrumque post mensem simul soluturus & auecturus; interea autem temporis ambobus nescio ex quo infortunio pereuntibus iactura ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

catores in emporijs, Mercenarios in elocatione laborum suorum &c. hisce quippe solus illius loci Parochus Eucharistiam in Paschate, & Extremam Vnctionem in agone ministrat, quod signum est, illorum Parochum esse censendum Ergo &c.

Ad rationem in Contrarium negamus Maiorem, & dicimus cum Sanchez *loc. cit. n. 19. m. l. 1. cit.* domicilium habentem non sumi ibi strictè, sed vt distinguitur contra hospitem & peregrinantem. Cæterùm Basil. Pontius *de Mat. l. 5. c. 15. §. 1.* negat Min. ratus, Parochū illius Parochiæ, in qua etiam per transitum habitas, seu peregrinaris, esse tuū Parochum, & matrimonio iungere te posse. Verùm hoc communiter alij reiiciunt; nam quod Parochus peregrinantibus Confessionis & Eucharistiæ Sacramenta ministrare possit, idest ex priuilegio Pontificis in fauorem peregrinorū, non autem ex eo, quod proprius ipsorum sit Parochus; vnde nulla inde valet argumentatio.

XL. Georgius Bavarus à ciue Passauiensi emit equū & doliū vini, pro illo spōdet quinquaginta florenos, pro huius singulis amphoris singulos aureos intra mensem soluturus & vtrumque auēcturus. Interea temporis nescio quo infortunio equus mortuus concidit: doliū autem vini fractum & omne vinum effusum est, nullo amphorarum numero
adhuc

adhuc inito. Queritur, Quis damnum istud ferat, Emptor, an Venditor?

Videtur ad venditorem pertinere. Ita ex communi Layman *L. 3. Tr. 4. c. 17. §. 2. n. 12.* Probatum. Tū ex textu *in l. bona fides. ff. de actionibus empti.* Vbi dicitur *resoluto contractu ex vna parte resolui eundem ex alia.* Tum quia res, quæ perit, domino suo perit. Atqui emptor non est dominus rei ante traditionem. Ergo nec huic, sed venditori perit. Tum quia iniustitia fieret emptori, si interitum ferre deberet rei non suæ. Tum quia si interitum equi ferat emptor. Ergo & iacturam dolij vini effusi, cum venditio huius etiam à corpore incipiat & tamen interitum rei mensurandæ ad venditorem spectare cōmuniter docent Doctores.

Resp. 1. interitum equi ad emptorem spectare, ac proinde hunc teneri solvere 50. florenos perinde ac si equus ei traditus fuisset. Ita habetur *Instit. de emptione & venditione §. cū autem. iuncta Gl. L. quod saepe. §. si res. ff. de contrahenda emptione. & L. 1. ac seqq. C. de periculo & commodo rei venditæ.* Tum quia sic censetur esse mens contrahentiū, cū aliter cōuentum non fuerit. Tum quia eius debet esse incommodum, cuius est commodum rei venditæ. Sed hoc spectat ad emptorem iuxta *cit. iura.* Ergo &c. Resp. 2. interitum vini effusi ad venditorem spectare, adeoque emptorem nihil huic solvere pro illo teneri. Ita ex

communi Dedicastillo de Iust. Tr. 9. D. 1. n. 108. Probatum. Tum *excit. L. 2. Cod. de periculo & commodo rei vendita*, & alijs iuribus. Tum quia emptio & venditio similium rerum fit tacite sub hac conditione, *si mensuretur*. Ergo si pereat ante impletionem huius conditionis, venditori perit, cum ante contractum perfectum & absolutum pereat, ut bene Huradus de Contr. D. 2. *difficul. 12.*

Ad 1. in Contrarium dicimus cum Gomez *in eit. legem*, Molina *Disp. 366.* & alijs, id intelligi, quando fit resolutio per dispositionem legis, Principis, vel sententiam Iudicis, quod in proposito non fit. *Ad 2.* distinguimus Maiorem; res quæ perit, Domino suo perit, abstrahendo à iuris dispositione, esto: attendendo illam, negamus; nam volunt leges omnia rei commoda & incommoda in venditione rei determinatæ pertinere ad emptorem, qui etiã esset rei dominus ante traditionem, nisi itidem iura hanc traditionem requirerent, ut notat Molina *cit. illa dispos. 366. n. 11* *Ad 3.* negamus emptori fieri iniuriã, cū etiã eidem commoda permittantur; æquissimū autem est, ut idem sentiat & comodū & incomodū. *Ad 4.* negamus consequentiam, quia licet venditio incipiat à corpore, id est, totum simul vendatur, pretium tamen non exprimitur vnicum, sed singuli aurei pro singulis amphoris, quod perinde est, ac si venditio inciperet à mensura
aut

aut quantitate certa, vt præter alios notat ipse Layman *loc. cit. num. 3.*

XLI. Gertrudis rusticana fœmina accedit ad Confessionale, & ait, dolere se valdè de peccatis commissis, & offensa DEI, verèque emendare se velle, interim nullum peccatum etiam veniale in specie exprimit, vel Confessarius examine deprehendit. *Queritur. An possit Sacramentaliter absolui?*

Videtur non posse. Ita omnes ferè Thomistæ, & alij apud Dianam 3. P. Tr. 3. Resol. 1. Tū quia Trident. Sess. 14. c. 5. requirit talem Confessionem, per quam status confitentis agnoscat. Atqui hæc non est talis. Ergo &c. Tū quia Sacramentum Pœnitentiæ requirit determinatam materiam. Hic autem nulla talis datur. Ergo &c. Tum quia absolutio Sacramentalis necessariò debet saltem super aliqua peccata cadere directè. Sed in casu hoc non fieret istud. Ergo &c. Accedunt his Authoribus Suarez de Pœnit. D. 23. sect. 1. Coninck de Pœnit. D. 7. n. 6. Lay. l. 5. Tr. 6. c. 8. n. 8. & alij. Quatenus putant, talem posse quidem absolui speculatiuè, non tamen practicè.

Resp. Gertrudem Sacramentaliter absolui posse tam speculatiuè, quàm practicè loquendo. Ita Reginaldus, Henriquez, & alij, quos citat & sequitur Diana *loc. cit.* quibus addo Card. de Lug. de Pœnit. D. 17. n. 8. & P. Dica-tillo de Pœnit. D. 9. n. 744. et si Authores isti